

derniseren, maar een commissie oordeelde dat de werken te duur zouden zijn en gaf hem de toestemming om te verhuizen naar Ukkel.

Ook zijn opvolgers kozen ervoor om niet langer in het Hotel te wonen. De tijden en gewoonten waren immers veranderd en een grotere scheiding van werk en privé werd steeds meer vanzelfsprekend. Vandaag is het Hotel nog steeds de ambtswoning van de gouverneur en vinden er officiële gelegenheden plaats.

Stéfane Antoine
Museumgids

Bibliografie

- DANNEEL M., LOGIE C., PLUYM W. (e.a.), *Het Hotel van de Gouverneur van de Nationale Bank van België*, Antwerpen, Petraco-Pandora, 1995.
- *Het Hotel van de Gouverneur van de Nationale Bank van België te Brussel*, Brussel (NBB), s.d.

Museum

van de
Nationale Bank van België

GELD, EEN VERHAAL

Wildewoudstraat 9 te 1000 Brussel.

Elke dag open van 10 tot 18 uur. Gesloten op maandag.

Voor meer informatie, bel naar +32 2 221 2206 of per e-mail museum@nbb.be

Geïnteresseerd om ook het volgende nummer van de 'In de kijker' te ontvangen?

Verwittig ons via mail op museum@nbb.be

www.nbbmuseum.be

September 2013

In de kijker

Brussel, m'as-tu vu ?

Op ontdekkingstocht in het Hotel van de gouverneur !

September 2013

Wist u dat de gouverneur van de Nationale Bank beschikt over een ambtswoning in de gebouwen van de Bank tijdens de periode van zijn mandaat ? Het zogenaamde Hotel van de gouverneur is uitzonderlijk geopend op 14 en 15 september ter gelegenheid van de Open Monumentendagen. Het Hotel is gelegen in de Wildewoudstraat, vlakbij de kathedraal van Sint-Michiel en Sint-Goedele. Het werd ontworpen door de architecten Hendrik Beyaert en Wynand Janssens en gebouwd tussen 1860 en 1874, dus tien jaar na de oprichting van de Nationale Bank.

Tot 1957 behoorde wonen in het Hotel tot de verplichtingen van de gouverneur. In ruil daarvoor nam de Bank de kosten van de meubilering en het onderhoud van de woonst voor haar rekening. De gedachte dat de belangrijkste leidinggevende verbleef in een herenhuis vlak naast de ruimtes van de Bank speelde hierin een grote rol. De directe nabijheid en beschikbaarheid van de hoogste gezagdrager van de Bank bood immers voordelen op vlak van veiligheid en continuïteit. Als de gouverneur afwezig was, bijvoorbeeld wanneer hij op vakantie was, dan moest een andere hooggeplaatste permanent aanwezig zijn in het Hotel.

In de architectuur van de voorgevel zitten verschillende ornamenten verwerkt die verwijzen naar het bankwezen en de welvaart. De kariatiden die Handel en Nijverheid voorstellen, sieren de privé-ingang, terwijl een allegorische vrouw die Vrede verbeeldt de bekroning vormt van het fronton. Dit fronton is versierd met maritieme motieven zoals de boeg van een antiek ogend vaartuig en de namen van de belangrijkste zee- en binnenhavens van het land: Antwerpen, Oostende, Gent en Luik. Het geheel van deze

De vooruitspringende ingang van het Hotel van de gouverneur.

De initialen van de Nationale Bank, detail van het traliewerk voor het Hotel.

ornamenten wil een sfeer van veiligheid, vertrouwen en macht creëren. Het traliewerk dat de twee risalieten verbindt en de vensters op de benedenverdieping afsluiten, is een ander typisch kenmerk van de bankarchitectuur. Het beklemtoont namelijk de veiligheid van het bouwwerk en vestigt de aandacht op de functie van het gebouw. In het midden van het hoekig patroon vallen onmiddellijk de initialen van de Bank op als een levendig en plantaardig motief. De zorgvuldigheid waarmee Beyaert te werk ging, getuigt van zijn wens om de kunst van het ijzersmeedwerk te doen herleven. Verder is het ook opmerkelijk dat reeds bij de start van de bouwwerken de architecten werden gevraagd om feestelijke verlichting te voorzien op de voorgevel. Zo kon de Bank deelnemen aan publieke feesten, zoals de Nationale Feestdag op 21 juli.

Wat de indeling van de ruimtes betreft, bevinden het bureau van de gouverneur, de vergaderzaal van het directiecomité en de zaal van de algemene vergadering zich op het gelijkvloers van het gebouw. Deze maken sinds 2002 deel uit van het museum. Een dubbele deur vormt de scheiding tussen deze ruimtes en de hal van het Hotel. De staatsietrap loopt zowel naar de receptiesalons als naar de privévertrekken. Elke bezoeker die deze trap van wit marmer, verlicht door een groot raam, neemt, kan ongestoord de weelderige beeldhouwkunst bewonderen. De symboliek hiervan vormt een link tussen de economische verbeelding van de voorgevel en de luchtigere allegorieën van de salons op de eerste verdieping. Wat de decoratie betreft, is het belangrijk te benadrukken dat Beyaert ook alle decoratieve elementen heeft ontworpen, voordat hij kunstenaars uitkoos voor de uitwerking ervan. Zijn werk beperkte zich dus niet enkel tot het tekenen van de plannen van het gebouw.

Het bureau van de gouverneur, in gebruik tot 1953.

De grote trap, gerealiseerd volgens de plannen van Hendrik Beyaert tussen 1867 en 1869.

Het meesterwerk van de eerste verdieping is zonder twijfel de feestzaal. De eerste gouverneur François-Philippe de Haussy drong er bij de architecten op aan om er bijzondere aandacht aan te besteden, voor hem was deze zaal immers een van de meest essentiële onderdelen van het Hotel. Beyaert kon natuurlijk niet anders dan hier gevolg aan te geven. Het groot aantal plannen in kleur, schetsen en tekeningen van de decoratieve details zijn hiervan het bewijs. Sommige onderdelen zoals de wandlichten, de deurklinken of de sierlijsten werden zelfs op ware grootte in plaaster gemaakt om zo een idee te hebben van het eindresultaat. Deze zaal zou dienen om feesten en andere plechtigheden te organiseren. De decoratie is uitgewerkt in de stijl van de klassieke mythologie en verwijst naar de kunsten en wetenschappen. Bovendien werden de schilderijen met olie op doek geschilderd en vervolgens op de muur gekleefd.

Een zicht op de feestzaal van het Hotel van de gouverneur.

Aanpalend aan de feestzaal volgen vijf salons, allemaal aan de straatkant gelegen. Daarenboven is er een rookkamer en een wintertuin. Deze ruimtes behoren tot de privésfeer, wat eveneens blijkt uit de versiering die minder zwaar is dan in de feestzaal. Comfort was van het opperste belang, net zoals op de tweede verdieping waar de slaapkamers zich bevonden. Dit gedeelte van het Hotel is het meest veranderd doorheen de tijd. Elke nieuwe gouverneur mocht immers, bij zijn aantreden, veranderingen aanbrengen naar gelang zijn eigen smaak of deze van zijn echtgenote. Vanuit dit oogpunt werd in 1939, op vraag van gouverneur Janssen, een speelkamer voor de kinderen en een kamer voor het kind-meisje ingericht.

Hoewel het Hotel altijd de stedelijke verblijfplaats was van de gouverneurs en hun gezin, waren velen van hen toch liever in hun eigen huis blijven wonen. In 1957 wilde gouverneur Ansiaux verbouwingen doorvoeren om het gebouw te mo-

Het rode salon van het Hotel van de gouverneur.